

Spansk skogssnigel.

Spanska skogssnigeln fortsätter att sprida sig

BILD: EVA WIRÉN

På vår hemsida kan man svara på en enkät om egna erfarenheter av den spanska skogssnigeln eller mördarsnigeln som den också brukar kallas. Här kan ni läsa en sammanställning av resultatet av de senaste fyra årens enkätsvar.

Text: LISE-LOTTE BJÖRKMAN

150 enkätsvar har kommit in de senaste fyra åren. Nästan alla, 96 procent, har svarat att de är mycket (86 %) eller ganska säkra (10 %) på att det är den spanska skogssnigeln de har i sin trädgård. Fyra procent vet att de inte har den.

92 procent av dem som har spanska skogssniglar i sin trädgård har stora besvär av snigeln, medan åtta procent upplever problemen som små.

De som har svarat bor i landets södra delar. Endast ett svar från Gävle, norr om Dalälven som anses vara ungefärlig nordgräns för snigelns utbredningsområde, har kommit in. Men den har hittats längre norrut, längs Norrlandskusten. Snigeln verkar hålla sig inom kända geografiska ramar. Däremot, även om det inte direkt framkommer i enkäten, sprider den sig inom de områden den är etablerad i. Förra året, som var ett besvärligt snigelår, berättade många att de hade fått snigeln. Det är viktigt att vara uppmärksam, så att man kan börja bekämpa den och därmed mota den så snabbt som möjligt.

Knappt tio procent har fått snigeln med nya växter. De flesta menar att de fått den från närliggande trädgårdar och områden eller så fanns den i trädgården när de flyttade in. Många nämner problemet med natur- och ruderatmark som inte sköts och trädgårdsägare som inte bryr sig om att bekämpa snigeln. Här ges möjlighet för snigeln att uppföröka sig i lugn och ro.

Sniglarna väcker framför allt olust

och obehag hos dem som är drabbade. Man kan känna att man inte längre har rätt till sin egen trädgård, att sniglarna har tagit över, de ger t o m mardrömmar. I trädgården trampar man på dem, de kan finnas i pälsen på husdjur och slemmet kan då till och med komma in i huset. Många vill inte längre gå barfota. Sniglarna kan bli en sanitär olägenhet. Dessutom stressas man av den nödvändiga snigeljakten, som gör att man inte kan vara hemifrån någon längre tid, det är ett ständigt krig som måste föras.

Odlingsglädjen försvinner. Småplanter av grönsaker och sommarblommor äts upp och det kan kännas hopplöst att odla ettåriga grödor. Mycket omtyckt är sallat, men det mesta verkar ätas av snigeln, allt från morotsblast till bönor. År sniglarna riktigt många står ingen grönsak säker. Grödor som klarat sig hos några kan vara attraktiva hos andra som potatis, dill och persilja. Rabarber klarar sig hos vissa men kaläts hos andra. Något säkrare att odla, enligt enkätsvaren, verkar tomat, majs och purjolök vara.

Växter som försvinner

Sommarblommor som tagetes och dahlia är attraktiva men även angrepp på pensé, småpetunia Million Bells-sorter, blomstertobak, flitiga Lisa och krasse nämns av flera. Till och med ringblomma och pelargon kan angripas, även om de klarat sig hos många. Växter som lejongap, ricin, sommarflox och lobelia har klarat sig från angrepp hos några.

Angrepp på vedartade växter som buskar, träd och barrväxter är ovanliga och även rosorna lämnas oftast i fred. En enkätsvarare rapporterar angrepp på själva krusbären, medan andra inte har noterat några angrepp på bärbuskar. Funkia är sniglarnas favoritföda, men många andra vanliga perenner verkar klara sig, som astilbe, alunrot, akleja, bergenia, isop, julros, lavendel, löjtnantshjärta, flox, pion, praktlysing, törel och vallmo. Däremot har många märkt att sniglarna

trivs under täta bladverk av perenner och hittas här under dagen.

Den ekonomiska förlusten

Den direkta ekonomiska förlusten av sniglarnas glupskhet upplever de flesta ändå som förhållandevis måttlig. Värden från 100–2 000 kr uppges. Däremot poängterar många värdet av tiden som måste sättas av för att bekämpa skadedjuret, det finns trevligare saker att göra än att plocka sniglar. Många poängterar att snigelmedlen är dyra. Kostnaden kan bli många tusen kronor om trädgården är stor och användningen omfattande.

Så gott som alla bekämpar sniglarna. Nästan 90 procent plockar och avlivar dem regelbundet. Ett fåtal anger att de plockar, men sedan slänger dem levande i skogen, vilket är förkastligt ur bekämpningssynpunkt.

Att tidigt på säsongen börja med

BILD: L. L. BJÖRKMAN

Ingen garanti, men enligt svaren i enkäten kan majs, tomat och purjolök klara sig från snigelangrepp i grönsakslandet. Använder man dessutom en petflaska som drivhus skyddas den späda plantan ytterligare.

*Fortsätt att svara på vår snigelenkät,
bevakningen fortgår!*

Genom att känna igen och oskadliggöra ägg och ungstadier av den spanska skogssnigeln blir bekämpningen effektivare. De riktigt nykläckta sniglarna är blekgula för att sedan bli brunare med längsgående mörkare band på sidan, som sedan vanligen försvinner när snigeln växer till. BILD: SOLVEIG SIDBLAD

regelbunden plockning och avlivning, är det viktigaste sättet att bekämpa snigeln på, visar såväl enkätsvar som mer vetenskapliga försök som gjorts i Norge. Det gäller att känna igen de unga, små sniglarna samt äggsamlingarna för en effektiv jakt.

Drygt 45 procent använder eller har prövat snigelmedel som innehåller järnfosfat. Av dessa är det 85 procent som tycker att medlen fungerar, övriga anser att de inte har effekt. Många påpekar att medlet lätt blöts upp av fukt och regn och äts av fåglar om man inte skyddar preparatet så att bara snigeln kommer åt medlet. Medlet är dyrt och många använder det främst runt växter som de vet att snigeln tycker om och vid komposten. Många är tveksamma till att använda bekämpningsmedel överhuvudtaget, även om det är tillåtet.

Fällor att fånga sniglar i

Ungefär 17 procent arrangerar fällor åt snigeln, allt från ölfällor till att man medvetet lämnar kvar döda sniglar som då drar till sig nya sniglar. Även uppblött kattorr-foder, spad från sillburkar, mel-

onskal och uppdragna maskrosplantor nämns som bra lockbeten. Som fälla räknas även platser i trädgården, där man vet att snigeln trivs, och som vittjas regelbundet.

Sju procent använder sig av barriärer som kortklippt gräs, taggiga grenar, snigelstaket både mekaniska och med el, samt kalk, aska, kaffesump m m för att hindra snigelns framfart. Det ska vara rikligt och kontinuerlig påfyllning av de sistnämnda för att de ska fungera. Kakaoskal och skal/avkok av citron verkar inte ha någon avskräckande effekt enligt några av svaren. Många använder även salt både som barriär och avlivningsmetod, men det rekommenderas inte.

Andra sätt som nämns är att man ”städar” trädgården på platser man vet att snigeln trivs på, rensar bråte och buskage, plattsätter och övergår till krukodling eller motsvarande för att bättre kunna kontrollera snigeln.

I komposten trivs sniglarna. Några vänder komposten regelbundet eller sent om hösten för att göra det mindre gynnsamt för sniglarna. En slutade med kompostering, men kunde inte märka att

det påverkade antalet sniglar i trädgården och började kompostera igen, andra avråder från kompostering. Att täcka avfallet med jord i komposten är ett tips som ges. Det gällande rådet är annars att kompostera i ett slutet kärl, men även dit hittar sniglarna enligt enkätsvar.

Snigelerfarenheter önskas

Biologisk snigelbekämpning med nematoder, preparatet Nemaslug blev godkänt i Sverige år 2008, är en möjlighet, men de dokumenterade erfarenheterna är begränsade. Av enkätsvaren framgår att tio personer har testat preparatet. Fyra anser att det har effekt, fem vet inte eller har inte uttalat sig och det är en som uttryckligen inte märkt någon effekt av behandlingen.

Fortsätt att svara på vår snigelenkät, bevakningen fortgår! Speciellt efterlyser vi er som har erfarenhet av Nemaslug, för mer kunskap om hur biologisk bekämpning fungerar i verkligheten. Ni hittar enkäten via vår hemsida www.tradgard.org, där finns också mer information om sniglar.

Se även www.snigel.org ❁